

Jézus Urunk tanítása

2024. szeptember 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, és köszöntöm mindazokat, akik lélekben vannak jelen.

A mai tanítás, amely felétek szólt e hónap tanításából¹, hogy a Mennyek Országába olyan, amikor Isten Országába készülsz, és ne akarjál az első helyen lenni, hanem legyél inkább az utolsó, és mindenkinek a szolgája. Hisz a mai tanítás első részében a tanítványaim tanítása volt, hisz azért mentünk át Galileába, hogy mások ne tudjanak róla, hogy tanítani szeretném tanítványaimat, felkészíteni őket, hogy hogyan és miképpen kell az életüket, a mindennapjaikat elfogadni, viselni, jelen lenni. De ez ugyanúgy érvényes a mai jelen életetekben is. Hányan és hányan nem vagytok sokszor megelégedve a mindennapjaitokkal! Nem tudjátok elfogadni, hogy hogyan és miképpen segíthetsz felebarátodnak, testvérednek, vagy ha neked van szükséged segítségre, hogy elfogadd, felismerd, és elfogadd. Fontos, hogy ezeken elgondolkodjunk, hogy tanítványaimat is, ahogy tanítottam, felkészítettem, e tanításból te is erőt meríthetsz a felismerésed részéhez. Hisz itt arról van szó ugye, hogy hogyan és miképpen alakítsák ki az életüket. És mikor tanítottam őket, felkészítettem, és mikor átmentünk Kafarnaumba, s ott voltunk már, akkor megkérdem ugye tőlük, hogy:

– Miről vitatkoztatok és tanakodtatok útközben?

Nem szólnak semmit, nem merik szinte vállalni, hogy egymás között azon vitatkoztak és tanakodtak, hogy ki a legnagyobb közöttük.

Hányszor és hányszor a földi életben is a jelenben van erről is szó, hogy csak a hatalom legyen az enyém, hatalmammal érvényesüljek, és az után mások felett ítélkezhessek. Hisz a tanítványok is itt nem szóltak semmit, de Én, Jézus Krisztus Uratok, a Mester így szóltam hozzájuk:

– Ne azon tanakodjatok, hogy ki a legnagyobb köztetek, hanem azon, ki a legutolsó, és aki a legutolsó, az legyen mindenkinek a szolgája, és segítse.

És akkor még egy példabeszéd-tanítást is mutattam számukra, mert oda hívtam a tizenkettőt, s az után oda hívtam egy gyermeket, akit középre állítottam, és azt mondtam:

– Aki befogad egy gyermeket az Én nevemben, Engem fogad be. És aki Engem fogadott be, az nemcsak Engem fogad be, hanem azt, aki küldött

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következők voltak: *Második jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról* és *A tanítványok vetélkedése* (Mk 9,30–37).

Engem, az Atyát. Mert az Atya, az azért küldött, hogy tanítást adjak mindazoknak, akik úgy érzik, hogy szükségük van a tanításra.

És itt tanítványaimnak adtam a tanítást, de ez a tanítás a jelenben, a mai mindennapjaitokban épp úgy érvényes. Hisz Én jelképesen mondtam tanítványaimnak: „Ha befogadtok egy ilyen gyermeket az Én nevemben, akkor szinte Engem fogadtok be.”

Ugye milyen csodálatos ez, mikor be tudod fogadni szívedhez, lelkedhez a Mestert, a Názáretit, a Prófétát, ahogy abban az időben a tanítványaim és a nép sokasága szólított?

A jelenben, most így szólok felétek Én, Jézus Krisztus Uratok, akit befogadtok, hogy egyé válhassunk, felismerve a tanítást, és a tanítás szerint kialakítani az életet a mindennapokban, hogy „én érezzem azt, hogy ki az, akit én a szívembe és a lelkembe fogadok be, akivel szeretnék egyé válni a mindennap jelenlétében, a kegyelemmel”. Mert fontos, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok jelen legyek a mindennapi életetekben. Fontos, hogy segítséget tudjak nyújtani számotokra, a tanítás által pedig felismerjétek, hogyan és miképpen lehet kialakítani a mindennapi életet. Mert jelképes ugye az a mondat, hogy légy az utolsó, és legyél mindenkinek a szolgája. De ez nem azt jelenti, hogy némelyek a mai jelenben azt mondják: „Ha már utolsó, és mindenki szolgája, akkor elbánhatunk vele.” Mert Én, Jézus Krisztus Uratok nem ezt tanítom. Én a szeretetemet, az örömet, a békémet árasztom felétek Fényem sugarával, hogy átöleljelek, felmelegítselek, erőt adjak a mindennaphoz, amely felvirrad számotokra. Nem azt kérem tőletek, hogy ha te vagy az utolsó, és mindenki szolgája, hogy akkor megalázzanak, kigúnyoljanak, hanem azt kérem tőletek, hogy becsüljétek meg egymást a testvéri, felebaráti szeretetben, hogy érezzétek, hogy talán szükségünk van egymásra a mindennapokban, mert ha szükségem van, például csak egy felajánló imára, de ebben a felajánló imában úgy érzed – bármely testvéremnek mondom –, hogy „én kevés vagyok ebben a felajánló imában a meghallgatáshoz, bátran fordulhatok a felebarátomhoz és a testvéremhez, mert tudom, hogy meghallgat, és segít”. Mert Én, Jézus Krisztus Uratok így tanítottalak benneteket a szeretetben, az örömben és a békében, hogy biztosak lehessetek, hogy egymásra, ha szükségetek van, bátran fordulhattok, kérhettek, felajánlhattok, együtt imádkozhattok, de ha nem is vagytok így egymás mellett, de hiszel, és bízol a felebarátod-, testvéredben, hogy „én vagyok ezen a helyen, ő pedig a másik helyen, de ha én szívem szeretetével és nyitottságával megkérem, hogy segítsen, bármiben – most csak egy imafelajánláshoz próbálok segítséget kérni –, bizalommal fordulhatok, mert tudom, hogy elfogadja kérésemet, mert őt is Jézus Krisztus Urunk tanítja, ahogy engem, és már számíthatunk egymásra”. És akkor valóban segítséget nyújtok a felebaráti szeretetben, és nem azért, hogy kihasználjanak, megalázzanak, vagy éppen becsapjanak, hanem azért, mert a testvéri, felebaráti szeretet ezt tükrözi számotokra a kegyelemben.

A gyermekbefogadás is azért volt jelen a tanítványaim felé, hogy felismerjék, hogy Én, Jézus Krisztus Uruk, a Mester, mit várok el tőlük. Másképp nem tudtam nekik elmondani, csak úgy, hogy Körém ültettem őket, a tizenkettőt, és középre beállítottam egy gyermeket, és azt mondtam:

– Ne első akarjál lenni, hanem légy utolsó, légy mindenkinek a szolgája, és mellette fogadj be egy gyermeket az Én nevemben, és ha a gyermeket befogadod az Én nevemben, akkor Engem, Jézus Krisztus Uradat fogadtad be.

Tehát a kettő között van egy kis különbség, de a magyarázatot tanítványaimnak így adtam, és így adom nektek, a jelenben, hogy el szabad gondolkodni, hogy valójában a kérés felétek, hogy hogyan fogadjatok be Engem, Jézus Krisztus Uratokat, és mikor már Engem befogadtatok, akkor lehet elgondolkodni azon – hogy mondtam tanítványaimnak? Hogy:

– Nemcsak Engem fogadtok be, hanem azt is, aki Engem küldött, vagyis az Atyát. Mert az Atya azért küldött, hogy taníthassam mindazokat, akik követnek, akik testvéreimmé válnak, akik felismernek, és akik vágyódnak a kegyelemre a szeretetben.

S ha ezek mind-mind jelen vannak, akkor nem törekedtek mások elé, hogy szinte letaposátok. Mert a mai jelenben, ahogy a múlt hónapban is elmondottam, némelyek a hatalomra törekednek, némelyek az ígéretekre, de lehet mondani, tíz százalékában sem teljesítenek. Némelyek meg, „ha pénzem van, akkor megvehetek mindent, és megalázhatok mindenkit”.

Én, Jézus Krisztus Uratok tanítványaimat nem így tanítottam, és a jelenben benneteket sem így tanítalak, hanem azt szeretném, hogy legyen meg a kegyelem, a szeretet, az öröm, a béke, amelyet a Fénysugár a Szentlélek által összeköt, és eggyé tudtok válni, testvérekké, és bízhattok egymásban, és számíthattok egymásra.

Ugye, mennyivel más ez a tanítás, mint az, amikor: „Hát nem bánom, lenyomom ezt is, lenyomom azt is, nagyokat is mondhatok, ígérhetek is, de hogy mi valósul meg, és mi teljesül, avval nem törődöm!”

Az nem az Én tanításom. Azon el kell gondolkodni, hogy honnan jön, és ki adja számotokra.

És ahogy mondotta kiválasztott Mária testvéretek a beszéd felkészítésében, hogy: Nem véletlen kellene ez az ország másoknak. Van vizetek, és a vízzel több mindent meg tudtok oldani. És ez a föld, ami jelen van, az is segítséget nyújt számotokra, ami sokaknak nincs meg. S ami még benne a legfontosabb és a legnagyobb, hogy van múltatok, most van jelenetek, és bíznotok kell a jövőben is. Mert mindig az legyen előttetek, amit más ország nemigen mondhat el: Ennek az országnak van egy Királynője, aki nem más, mint az Ég és Föld Édesanyja, s ezért kell hinni és bízni a jelenben a jövőhöz.

A múltban is próbálták tönkretenni Európa szívét a Kárpát-medencében. Akkor sem sikerült többszöri próbálkozások révén. Csonkítás megtörtént, de tönkretenni nem tudták. Most ismét próbálkoznak, de ha lesztek annyian szívből jövő, őszinte testvéreim, Édesanyának és Királynőnek gyermekei,

akik imádkoztok, és akik bíztok a jelen jövőjében, akkor megmaradhat országotok.

A mai nap még egy tanítás volt felétek, amit már a golgotai jelenlétben adtam számotokra, az is ennek a hónapnak a tanítása², amikor Nikodémus az éj leple alatt ugye felkeresi a Mestert, és beszélgetnek. És akkor a Mester így szól feléje:

– Senki sem juthat fel az Atyához, csak az, aki a Mennyből alászállott. Az Emberfiát az emberek kezére fogják adni, elítélik, megölik. És majd felemelik, mint Mózes a pusztában a kígyót. Az Emberfiát is így fogják felemelni, de az Emberfia Önmaga adja életét felebarátaiért, testvéreiért, mert az Atya úgy szereti a világot, hogy Egyszülött Fiát odaadja a világért. De nem azért, hogy megítélje a világot, hanem, hogy a világ Átala üdvözülhessen.

Fontos, hogy ezen is elgondolkodjunk, hogy ez a tanítás mit tükröz számotokra, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok tudtam, hogy miért kell emberré válnom a földi életben, majdan mit vállalok, és hogyan adom oda Önmagam a megváltásokért. Mert ez a megváltás jut el felétek és hozzátok.

Nikodémus is ezt megértette, amikor elmondottam feléje. Ti is megértitek, hogy a Mennyből csak az szállhat alá, aki onnan jött, és oda szeretne visszatérni. A földi élet-útpályán úgy próbálunk élni, hogy van egy földi élet, amit Én kiválasztott testvérral mindig úgy adom nektek, egy vendégélet, amit nem tudtok előre, hogy meddig tart. De mindig felkészülteknek kell lennetek, mert ma vagytok, de nem biztos, hogy holnap is lesztek. Minden nap, ami felvirrad, az egy öröm, és köszönet, hogy megadatott számomra. És minden nyugovó nap szintén egy köszönet, és egy hála, hogy ezt a napot megélhettem a Te kegyelmeddel. S érezni azt, hogy a megváltás is itt van jelen számunkra, mert van, aki vállalta értünk a Kereszthalált, és ahogy Nikodémusnak mondtam, ugye, hogy az Emberfiát épp úgy fogják felemelni, mint ahogy Mózes felemelte a pusztában a kígyót.

Érezni kell, hogy a tanítások hogy kötődnek egymáshoz, miből tudsz erőt meríteni, hogyan akarod járni az élet-útpályádat, hogyan készíted fel életedet a mindennapban, mert „ma vagyok, de nem biztos, hogy holnap is leszek, és nem mindegy, hogy hogyan és kivel megyek, mert én, ha a Te testvéred vagyok, Uram, Édesanyád gyermeke vagyok, akkor Veletek szeretnék haladni a Fény útján az Örök Hazába, hisz a megváltás ezt is megmutatta számunkra a kegyelem szeretete által”.

Érezni kell mindazt, amit ezek a tanítások adnak, mert ez a múltban tanítványaimnak volt jelen, most a jelenben pedig felétek. De most is ugyanúgy van jelen a tanítás, mint a múltban, és ugyanúgy lehet érvényesíteni, érezni, hogy mily fontos a mindennapi élet szeretete, kegyelme, öröme és békéje. A harag, a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, az indulatok,

---

² ti. *Beszélgetés Nikodémussal* (Jn 3,1–15)

azok soha nem vezettek sehogyan előre és jóra; abból mindig valami fájdalmas, valami rossz, valami nehéz alakult ki. Én, Jézus Krisztus Uratok azért a szeretetre, az örömrre, a békére és a Fénysugár kegyelmére a Szentlélekben tanítalak, mert ebből erőt tudsz meríteni, megerősödni és haladni ezen a meghívott úton a mindennapokban, a mindennapokhoz. De hogy ezen te tudjál haladni, fontos, hogy legyen benned hit, remény és szeretet. És ahogy mondtam, a reményt soha nem szabad elengedni önmagatokból. A remény csak akkor, amikor a szív leáll, a test élettelené válik, akkor lehet mondani, a ti szavatokkal, hogy most már a remény is veled együtt meghalt. De amíg a szív él és dobog, a test is mozog, a reménynek is jelen kell lenni a mindennapjaitokban.

Ennek szeretetében árasztom felétek kiválasztott testvér által áldásomat, hogy ma adja meg nektek ez a tanítás mondanivalója a szeretetet, az örömet, a békét, a türelmet, a Szentlélek-Fénysugár kegyelmének melegségét, kössön össze benneteket, hogy egyé válhassatok, és mindig tudjatok számítani a felebaráti, testvéri szeretetben egymásra.

Így áradjon reátok áldásom kiválasztott Mária testvérem által.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, Fényének sugara öleljen át, melegítsen fel, erősítsen meg, és tudjatok mindig helyt állni, és egymásban bízni, és egymással együtt élni a szeretet, kegyelem által.

Jelenlévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!